

Sygn. akt VI RCa 259/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Zofia Rutkowska

Sędziowie: SO Lech Dłuski (spr.)

SR del do SO Ewa Ignatowicz-Firkowska

protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Greifenberg-Krupa

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2017 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. S.**

przeciwko **D. S.**

o alimenty

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 17 października 2016 roku

sygn. akt III RC 422/16

apelację oddala.

Sygn. akt VI RCa 259/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z 17 października 2016r. w sprawie III RC 422/16 oddalił powództwo M. S. o zasądzenie na jego rzecz alimentów od D. S..

Uzasadnił decyzję podając, że przeprowadzone postępowanie nie wykazało podstaw do uwzględnienia żądania. Sąd wskazał na znaczne pogorszenie sytuacji materialnej pozwanej od momentu orzeczenia rozwodu, jednocześnie brak starań powoda o uzyskanie zatrudnienia. Podkreślił nieprawdziwe opisywanie przez powoda przyczyn pozbawienia go statusu bezrobotnego i jednocześnie niewiarygodny charakter jego zeznań. Uznał ostatecznie, że brak jest podstaw do przyjęcia, że rozwód spowodował pogorszenie sytuacji materialnej powoda.

Apelację od tego wyroku złożył powód. Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa.

Podniósł uzasadniając swoje stanowisko, że zgodnie z przepisem art. 60§2 k.r.o. uprawniony jest jako małżonek niewinny rozkładu pożycia małżeńskiego do otrzymywania alimentów od pozwanej, która zachowaniem swoim doprowadziła do rozwodu. Wskazał, że po orzeczeniu rozwodu ma problemy z zabezpieczeniem swoich potrzeb,

że porównanie sytuacji materialnej w czasie trwania małżeństwa i obecnej jednoznacznie wskazuje na znaczne pogorszenie komfortu materialnego.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelację należało oddalić.

Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy i wyprowadził z niego przekonujące wnioski. Sąd I instancji poddał analizie wszystkie istotne okoliczności. Argumenty powoda natomiast nie podważyły stanowiska Sądu.

Słusznie dostrzegł skarżący możliwość domagania się zasądzenia alimentów od małżonka winnego doprowadzenia do rozkładu pożycia małżeńskiego na rzecz małżonka niewinnego w oparciu o przepis art. 60§2 k.r.o. Podstawą do takiego orzeczenia jest ustalenie pogorszenia się sytuacji materialnej małżonka niewinnego wskutek orzeczenia rozwodu. W sytuacji stron tymczasem nie da się przyjąć, że rozwód spowodował pogorszenie sytuacji powoda. Rozstanie stron wiązało się z podziałem majątku, wzajemnymi rozliczeniami, pozwana spłaciła wobec pozwanego ustalone zobowiązania. Powód nie partycypuje w kosztach utrzymania dzieci, zatem swoje dochody przeznacza wyłącznie na własne potrzeby.

Słusznie również dostrzegł powód, że przy ocenie, czy nastąpiło istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego należy brać pod uwagę warunki materialne tego małżonka, jakie miałyby, gdyby drugi z małżonków spełniał należycie swoje obowiązki i gdyby małżonkowie kontynuowali pożycie. Uwadze powoda jednak umknęła istotna okoliczność, jaką jest dostrzeżenie wysokości dochodów pozwanej, stanu rodzinnego i majątkowego. Uwzględnić więc należy, że gdyby strony kontynuowały pożycie, to głównym dochodem rodziny byłyby zarobki pozwanej, która obecnie uzyskuje dochód wynoszący około 1400 zł miesięcznie i nadal ma na utrzymaniu dzieci stron. Nie sposób więc przyjąć, że gdyby strony funkcjonowały wspólnie, to kondycja finansowa powoda byłaby lepsza niż obecnie.

Powód zaprezentował się w toku postępowania jako dysponujący możliwościami zarobkowymi, których w żaden sposób nie wykorzystuje. Podkreślić należy, że obowiązek alimentacyjny małżonka rozwiedzionego ma charakter względny, a więc znajduje swoje umocowanie w sytuacji, gdy małżonek rozwiedziony żądający na tej podstawie alimentów wykorzystuje swoje możliwości w celu uzyskania dochodów niezbędnych do zaspokojenia usprawiedliwionych własnych potrzeb i pomimo tych działań nie jest w stanie uzyskać środków na utrzymanie dotychczasowego standardu życia. Powód tymczasem jest długotrwale bezrobotny, przez zaniedbanie utracił status osoby bezrobotnej. Przeprowadzone dowody nie wykazały, by uzupełniał wykształcenie, podejmował starania o zwiększenie kompetencji i kwalifikacji, aktywnie poszukiwał zatrudnienia, ewentualnie podejmował się wykonywania prac zarobkowych. Jego wiek, stan zdrowia, dotychczasowe doświadczenie zawodowe nie dają podstaw do uznania bierności zawodowej za usprawiedliwioną okolicznościami.

W konsekwencji Sąd odwoławczy uznał, że w toku postępowania nie zostały wykazane podstawy do uwzględnienia powództwa. Kwestionowane przez powoda rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego uznane zostało przez Sąd odwoławczy za prawidłowe, pozbawione braków i mankamentów. Na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd oddalił apelację uznając ją za bezpodstawną.

Lech Dłuski Zofia Rutkowska Ewa Ignatowicz-Firkowska